

РЕШЕНИЕ

№ 98

гр. Плевен, 24.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ася Тр. Ширкова

при участието на секретаря ПЕТЯ СТ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Ася Тр. Ширкова Гражданско дело №
20224430103117 по описа за 2022 година

за да се произнесе, намери за установено следното:

Искове с правно основание чл.242, вр.чл.128 от КТ и чл.86, ал.1 от ЗЗД и чл.215 от КТ, вр. чл.31, ал.1 от Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина.

Производството е образувано по искова молба на Т. Б. Т. с ЕГН *****, адрес: ****, чрез адв. В. К. - ****, съдебен адрес: гр.****, ет.2, ап.7, против „**** адрес: гр.****. Посочва се в исковата молба, че между страните съществува трудово правоотношение, по силата на което ищецът работи като международен шофьор на тежкотоварен автомобил срещу месечно трудово възнаграждение в размер на минималната за страната работна заплата и командировъчни за курсове извън страната. Твърди се, че на 14.01.2022г. бил командирован от ответното дружество в чужбина за извършване на превози, като на 27.03.2022г. докато изпълнявал служебните си задължения в **** получил **** с последваща хоспитализация на място. Твърди се от ищеца, че се е завърнал в България на 05.04.2022г., като и до настоящия момент е в отпуск поради временна неработоспособност. Посочва се в исковата молба, че на 11.05.2022г. ответникът изплатил частично трудовото възнаграждение за месец март 2022г. Твърди се, че за месец март останала незаплатена сумата от 261,40 лв., както и не били изплатена сумата от 2327,43 лева, представляваща равностойност на 1190 евро неизплатени командировъчни за периода от 01.03. до 05.04.2022г. (34 дена по 35 евро).

В заключение ищецът моли съда да постанови решение, с което да

осъди „**** адрес: гр.****, да заплати на Т. Б. Т., сумата от 226,12 лева неизплатено трудово възнаграждение за периода от 01.03.2022г. до 26.03.2022г., сумата от 35,28 лева - болнични за периода 27.03.- 29.03.2022г., сумата от 2327,43 лв., представляваща левовата равностойност на 1190 евро командировъчни за 34 дни от 01.03.2022г. до 05.04.2022г., ведно със законната лихва върху всяко вземане от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземанията. Към исковата молба са приложени като писмени доказателства: извлечение от сметка в **** заверено копие на легализиран превод на епикриза от отделение „****“ при здравна система на регион ***; справка от ***** адвокатско пълномощно.

На основание чл.131 ГПК препис от исковата молба и приложенията към нея са връчени на ответника. В законовия срок е постъпил отговор с вх.№ 16289/05.07.2022г. , в който се взема становище за неоснователност на исковете. Твърди се, че на ищеца били платени своевременно и в уговорените срокове по банков път всички полагащи му се трудови възнаграждения, обезщетението за временна неработоспособност, както и командировъчните за м.03. и м.04.2022г. Моли съда да отхвърли изцяло предявените искове като неоснователни. Претендира деловодни разноски. Към отговора са приложени като писмени доказателства: извлечение от аналитичен регистър на ****; заверени копия на потвърждения за плащане и напомняне за плащания, заверени копия на фишове за заплата вкл. за м. април 2022г., заверени копия на авансови отчети, заверено копие на заповеди., заверено копие на фактури, заверено копие на разходни касови ордери за служебен аванс, заверено копие на фискални бонове, заверено копие на трудов договор № 150/26.10.2020г., адвокатско пълномощно.

В съдебно заседание страните поддържат исковата молба и писмения отговор. По делото е изготвена и приета съдебно – икономическа експертиза, заключението на която е прието по делото.

Като безспорно и ненуждаещо се от доказване, съдът е приел, че ищецът работи по трудово правоотношение при ответника на длъжност шофьор, товарен автомобил, международни превози, считано от 26.10.2022г. В тази насока е и представеното от ответника заверено копие на трудов договор №150/26.10.2020г. Безспорно е също, че в периода от 15.01.2022г. до 05.04.2022г. ищецът е бил командирован в чужбина (****, ****, **** и ****) с право на 54 евро дневни пари според Приложение №3 към Наредба за командировки в чужбина. В тази насока е заверено копие на Заповед № 9/12.01.2022г. Не се спори между страните, че ищецът е бил във временна неработоспособност от 27.03.22г., когато получил ****.

Спорно по делото е какъв е размера на трудовото възнаграждение на ищеца за месец април, заплатено ли е то, дължи ли ответника суми за командировъчни и обезщетение за първите три дни от временната неработоспособност и за командировъчни и в какъв размер.

В изготвения доклад по делото, съдът е указал, че в тежест на ответника

е да докаже, че е заплатил дължимите суми за трудово възнаграждение, командировъчни и обезщетение по КСО.

Във връзка с разпределената по делото доказателствена тежест, по делото е допусната и назначена съдебно-икономическа експертиза. В заключението на приетата по делото експертиза се сочи, че, е съгласно фиш за работна заплата на ищеца, нетното възнаграждение за месец март 470,23 лева и включва възнаграждение за 18 отработени дни и обезщетение за 4 дни болнични. Начисленото обезщетение за временна неработоспособност по фиш за месец март 2022 е в размер на 62,79 лева. Съгласно фиш за работна заплата за месец април 2022г., нетното възнаграждение е в размер на 124,32 лева и включва 2 отработени дни, както и 17 дни временна неработоспособност, за които е начислена сума в размер на 79,42 лева.

Видно е от заключението, че за периода 15.01.2022г. до 05.04.2022г. за 74 дни е начислена за командировъчни сума в размер на 7815,50 лева, от които за месец март за 26 дни – 2745,99 лева, а за месец април за 3 дни – 316,84 лева. Видно от заключението, за периода 27.03.2022г. до 02.04.2022г. за периода на престой в болничното заведение са начислени дневни пари за командировъчни по 54 евро в размер на 30% от размера на полагащите се дневни за обща сума в размер на 221,79 лева. Вещото лице е установило, че по банков път на ищеца са заплатени следните суми : на 11.05.2022г. с основание възнаграждение и командировки за месец март 2022г. - 211,01 лева и на 17.05.2022г. с основание възнаграждение и командировки за месец април 2022г. – 133,84 лева. Установено е от вещото лице, че по аналитичния регистър на сметка 422 подотчетни лица от счетоводството на ответника, приложени по делото, неизплатените суми за възнаграждения и командировки са прихванати и осчетовожените срещу неизразходени суми за служебни аванси. След прихващане ищецът дължи на ответника неизразходени суми по служебни аванси в размер на 172,83 лева към 28.06.2022г.

От допълнителното заключение на вещото лице се установява, че по делото е наличен и РКО от 01.10.2021г. за изплатени от ответника на ищеца 164 евро, или 320,76 лева по авансов отчет, който ордер е подписан от ищеца, но не е осчетовожен от работодателя. В случай, че този ордер е бил осчетовожен, то тогава ищецът е следвало да дължи на работодателя сумата от 493,59 лева. Тъй като този ордер не е осчетовожен, то със същият не е правено прихващане и не е взет предвид от вещото лице при изготвяне на заключението.

Без този ордер, вещото лице е установило, че за периода 30.10.2020г. до 28.06.2022г. работодателят дължи на работника 326,43х лева за служебни аванси. В същото време, за периода 30.10.2020г. до 17.05.2022г. работодателят има да получава от ищеца сумата от 499,26 лева за надплатени трудови възнаграждения. След извършено прихващане, заявено от страна на работодателя, ищецът му дължи разликата от 172,83 лева.

При така изложеното, съдът приема, че предявените от ищеца искове са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

С оглед изхода на делото, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛЕН** предявения от Т. Б. Т. с ЕГН *****, адрес: ****, против „**** адрес: гр.**** иск с правно основание чл.128, т.2 във вр. с чл.245, ал.2 от КТ (за осъждане на ответника да заплати неизплатено трудово възнаграждение) с цена 259,22 лева, ведно със законната лихва.

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛЕН** предявения от Т. Б. Т. с ЕГН *****, адрес: ****, против „**** адрес: гр.**** иск с правно основание иск по чл.215 от КТ във вр. с чл.31, ал.1 от Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина (за осъждане на ответника да заплати дължими суми при командироване в чужбина) с цена 2930,99 лева ведно със законната лихва.

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛЕН** предявения от Т. Б. Т. с ЕГН *****, адрес: ****, против „**** адрес: гр.**** иск с правно основание иск по чл.162 ал.3 КТ вр. чл.40, ал.5 от КСО (за заплащане на обезщетение от работодателя за временна неработоспособност за първите три дни от временната неработоспособност) с цена 221,79 лева ведно със законната лихва.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 ГПК Т. Б. Т. с ЕГН *****, адрес: ****, чрез адв. В. К. - ****, съдебен адрес: гр.****, ет.2, ап.7, **ДА ЗАПЛАТИ** на „**** адрес: гр.**** разноски в размер на 500 лева за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____